

der ellers ikke er Noget i Veien derfor, med stor Beredvillighed optages paa Hospitalet ganske uden Betaling, og denne Benyttelse af Hospitalet vil naturligvis finde Sted i stærkere Grad end hidtil, naar Statsulskudet forhøjes. Endelig er der et andet Forhold, som omtales i Anmærkningerne, nemlig at der forestaar store Reparationer ved Hospitalet. Det er mig bekendt — idetmindste har jeg hørt det fra en Kilde, som jeg tror er paa-lidelig — at der skal være endogsaa et temmelig stort Projekt fremme, gaende ud paa, at Hospitalet skulde helt bort fra det Sted, hvor det nu er, alle Grundene med Bygninger sælges, og selve Hospitalet lægges paa et andet Sted, hvorved der endog skulde kunne indvindes en halv Million Kr. Hvorledes det forholder sig dermed, veed jeg ikke, men muligvis kan den ærede Minister give Besked om, hvorvidt der eksisterer en saadan Plan, udgaaende fra selve Hospitalets Direktion, og hvorledes han i saa Fald stiller sig dertil. — Om Højskolerne er der, som sædvanlig, talt meget, forholdsvis meget, synes jeg, efter den Plads de indtage paa Budgettet, men ganske vist ikke meget efter den Plads, de indtage ude i det virkelige Liv. Man skulde uengetlig tro, naar man ved denne Leilighed hører diskutere meget længe om Højskolerne, at det angik meget store Summer, at det angik Hundredetusinder, og dog er det en Kjendsgjerning, at det er kun smaa Summer, der er Tale om; ja, selv om vi give 50,000 Kr. til Højskolerne overhovedet, er dette jo dog ikke synderlig mere, end hvad een Latinskole koster. Jeg synes nok, at man, da der gives saa Meget til andre Kundstabsstoler, hvor man har Tilsyn og Examen i Mængde, kunde lade disse Folkehøjskoler passe sig selv og se til, hvad de kunne udrette. Det er ikke saa mange Aar siden, at vi læste en anbefaling fra en Provst, der angik en saadan Skole, og da denne anbefaling er kommen offentlig frem, kan jeg vel omtale den her. Han var ikke meget velvillig stemt overfor denne Skole, som heller ikke havde faaet Understøttelse; men han tilspøiede, at, skjøndt Skolen var belæst med Sagn og Eventyr, som han ikke yndede, saa maatte han dog tilstaa, at de Karle, der havde været der, vare i Reglen mere sædelig oplyste end andre Karle, som ikke have gaaet paa Skolen, og det var uengetlig en ganske god anbefaling, skjøndt det skulde være en Misanbefaling. Jeg tror, den Kjendsgjerning, han har nævnt, i Reglen vil holde Stik, uden at man dog naturligvis endnu kan dømme om alle de Frugter, der kunne vise sig af Folkehøjskolens Virksomhed, eftersom denne endnu har været saa kort, og der ogsaa kan være Et og Andet, som maa rettes. Højskolerne have jo høit, jeg vil ikke sige den Lykke, men den Skjæbne at blive dygtig kritiserede, og er der Noget i denne Kritik, der fortjener at agtes paa, vil der vistnok ogsaa blive taget fornødent Hensyn dertil. Jeg gaar derfor med Glæde til at

give de 50,000 Kr., men jeg kan ogsaa være med til kun at give de 40,000 Kr., hvis det er Betingelsen for at opnaa Enighed med den ærede Minister; thi det maa indrømmes, at det er af de Ting, der ikke kunne gennemføres ved Thingets egen Beslutning, men hvor man maa være i Overensstemmelse med Ministeren. Jeg vil nu haabe, at det tiltrods for de ulige Meninger, der ere komne frem, dog skal lykkes at komme til en saadan Overenskomst inden 3die Behandling. Som sagt, naar vi give Hundredetusinder, ja, op til en Million, til det høiere Skolevæsen, hvor vi have Tilsyn og Examen i Mængde, kunde man efter min Mening gjerne lade de 50,000 Kr. til Højskolerne passere, uden at man behøver smaalig at se paa, hvorledes de anvendes, idet man kunde lade Befolkningen dømme om den Gavn, de gjøre. Jeg har havt Leilighed til at gennemlæse Beretningen fra Dr. Steenstrup, og jeg skal indrømme, at, havde man altid en Tilsynsmand som han, og kunde man, vel at mærke, være sikker paa, at Tilsynet altid vilde gaa i hans Spor, saa skulde jeg ikke have saa Meget derimod, og jeg tror nok, at det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Lang), naar han selv faar læst Beretningen, ikke vil finde alle de Ulykker og Klager, som han nu troede saa skult deri, ligesom jeg i det Hele taget ikke kan skjønne Andet, end at der ikke gaar nogen særdeles Partiaand gennem Beretningen. Man kan jo imidlertid ikke vide, hvad der vil komme i Fremtiden, og jeg finder det derfor rigtigst og heldigst ikke at gaa ind paa en Tilsynsmand som saadan; hvorledes man skal komme ud over Spørgsmaalet i Dieblirket, kan man jo forhandle om. Ogsaa jeg har Sympathi for den udvidede Højskole og tror, at den kan komme til at gjøre megen Gavn; men da jeg tænker, at vi ville faae anden Leilighed til at forhandle derom, skal jeg ikke nu komme videre ind paa Sagen. — Der har flere Gange i Anledning af botanisk Have og Ulstudet til Universitetet været hentydet til, at man havde behandlet Universitetet overmaade haardt ved at kaste botanisk Have over paa det, og at Udgiften til denne var meget stor, ja det ærede Medlem for Præstø Amts 1ste Valgkreds (Scavenius) gav det endog Udseende af, at det var os, der havde Skyld i, at Udgiften til Haven var bleven saa stor, eller at Anlaget var blevet saa stort. Det ærede Medlem vil jo kunne erindre, at netop den Side her i Thinget, som endnu er i Flertal, var imod de uhyre Besøffninger til Haven og mente, at den burde have ligget paa et andet Sted og være anlagt for en mindre Sum, saa det er ubilligt at give det Udseende af, at det er os, der have belæst Universitetet med denne store Post. Evertimod, det er Universitetet selv, der har ønsket dette store Anlæg og ogsaa faaet det. Nu ser man, hvor haardt det tynger, ja, den ærede Minister har endogsaa sagt, at det er en sand